

ת"פ 923/03/15 - מדינת ישראל נגד איהאב ספיאן

בית משפט השלום בירושלים

12 יולי 2015

ת"פ 923-03-15 מדינת ישראל נ' ספיאן (עציר)

בפני
בעניין: כב' השופטת דנה כהן-לקח
מדינת ישראל

נגד
איהאב ספיאן (עציר)

גזר דין

1. נאשם הורשע לפי הודאתו בעבירות של גניבת רכב ונהיגה ללא ביטוח. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בשנית בהן הודה הנאשם, ביום 23/2/15 בסמוך לשעה 20:15 בירושלים גנב הנאשם רכב מסוג סיטרואן ברלינגו. באותן נסיבות, הנאשם גנב את הרכב באופן שאינו ידוע במדויק למאשימה, תוך פירוק מערכת ההתנעה של הרכב, וכן הצטייד בכלי פריצה לרכב כגון: מברג, כפפות ואף שימוש במחשב רכב. בהמשך, הגיע הנאשם עם הרכב הגנוב למחסום קלנדיה. השוטרים שהבחינו בו דפקו על חלון הרכב. הנאשם יצא מהרכב והחל לברוח רגלית, אולם לאחר כ-20 מטר נתפס תוך שהשוטרים נאלצים להשתמש בשוקר כדי לעוצרו. אותה עת נהג הנאשם ללא ביטוח לרכב.

2. ב"כ המאשימה, עו"ד ניר בינשטוק, טען למתחם ענישה הולמת שנע בין 15 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בהתאם להסדר הטיעון בין הצדדים במסגרתו הגבילה עצמה המאשימה ל-18 חודשי מאסר בפועל, עתר ב"כ המאשימה לפניי לעונש האמור, וכן למאסר מותנה ופסילה בפועל ועל תנאי. מנגד, הסניגור, עו"ד ראובן בר חיים, טען למתחם ענישה הולמת שנע בין 8 ל-12 חודשי מאסר בפועל. בהתאם להסדר הטיעון, נותר הסניגור חופשי בטיעוניו והוא עתר למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם הנטען ולהסתפק ב-8 חודשי מאסר בפועל ועונש פסילה מותנית בלבד. הנאשם עצמו בדבריו לפניי הביע חרטה על המעשים, טען כי כיום הוא אבא לבן וכי עשה טעות ועתר לרחמי בית המשפט.

3. הצדדים אמנם הגיעו להסדר טיעון מסוג טווח, אולם בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון הדבר אינו מייתר את הצורך בקביעת מתחם ענישה הולמת תוך בדיקת הטווח העונשי המוסכם אל מול המתחם.

4. בכל הנוגע לקביעת המתחם - העבירה של גניבת רכב פוגעת בקניין הפרטי וגורמת לנזק כלכלי לפרט ולכלל.

(עקב העלאת פרמיות הביטוח) תוך פגיעה בתחושת הביטחון האישי ובפרטיות. בתי המשפט עמדו לא אחת על הצורך בענישה מרתיעה בגין עבירה זו. אוסיף כי העבירה של נהיגה ללא ביטוח אף היא טומנת בחובה חומרה בשים לב לכך שהיא עלולה להעיד על זלזול בשלטון החוק וכן לפגוע ביכולת להיפרע מנזקים אפשריים.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן מעידה כי הנאשם הצטייד בכלי פריצה הכוללים תכום (מחשב רכב), גנב את הרכב תוך פירוק מערכת ההתנעה, התקדם בנהיגה למחסום קלנדיה ואז ברח רגלית כ-20 מטר עד שנעצר תוך שימוש של השוטרים בשוקר חשמלי. מדובר בעבירה שנסיבותיה מעידות על תכנון מראש ועל תכום. לצד זאת ראוי לציין כי הנאשם לא הואשם בעבירה של החזקת כלי פריצה או בעבירה של הכשלת שוטר. כמו כן, לא מיוחס לנאשם למיטב הבנתי שימוש במחשב הרכב, שכן נאמר בעובדות כתב האישום כי הגניבה נעשתה באופן שאינו ידוע במדויק למאשימה. אוסיף כי הנאשם נהג ללא ביטוח אולם יש ממש בטענת הסניגור לפיה מדובר בעבירה שטבועה במעשה של גניבת רכב.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי בתי המשפט נוהגים להטיל בגין עבירה של גניבת רכב ענישה מחמירה ששיעורה נע בין מספר בודד גבוה לבין מספר דו ספרתי של חודשי מאסר בפועל לריצוי ממש.

בהתחשב בעיקרון ההלימה; בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בהם; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות; ובהתחשב בענישה הנוהגת; אני סבורה כי מתחם הענישה ההולמת בנסיבות העניין נע בין 9 ל-25 חודשי מאסר בפועל.

הסדר הטווח אליו הגיע הצדדים מצוי ברף העליון שלו בתוך מתחם הענישה ההולמת ובנסיבות העניין אראה לכבדו ולא אסטה ממנו לחומרה.

5. לא ראיתי לסטות ממתחם הענישה ההולמת לקולא משיקולי שיקום או לחומרא משיקולי הגנה על שלום הציבור.

אשר לגזירת העונש בתוך המתחם (בשים לב לרף העליון המוסכם) - לקולא, שקלתי את הודאת הנאשם ואת נטילת האחריות. כמו כן, שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו לפניי על ידי הסניגור, לרבות נישואיו של הנאשם והיותו אב לילד בן שנה, המאסר של האב והאחים של הנאשם בתיקים אחרים, וקשיי הפרנסה של אם המשפחה. בנוסף, שקלתי את החרטה אותה הביע הנאשם לפניי. מאידך גיסא, לא ניתן להתעלם מהשיקולים לחומרא: ראשית, יש מקום להרתעת היחיד כמו גם הרבים מפני הישנות המעשים. שנית, לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי המכביד של הנאשם הכולל מספר רב של הרשעות קודמות בגין עבירות רכוש, לרבות גניבת רכבים. לא נעלם מעיני כי הרשעתו האחרונה של הנאשם היתה ב-2010 בגינה נגזרו עליו 18 חודשי מאסר בפועל ומאז לא הורשע הנאשם שוב. יחד עם זאת, עברו הפלילי של הנאשם מעיד על חזרתיות ועל העדר הפנמה של חומרת המעשים, ולפיכך אינני מקבלת את טענת הסניגור כי ניתן להסתפק ברף התחתון של הענישה ואני סבורה כי יש למקם את העונש ברף הבינוני של המתחם. לסיום אוסיף כי עיינתי במכלול הפסיקות אליהן הפנה ב"כ המאשימה בטיעונו אולם ניתן לאבחן מתיק זה בשים לב לעבירות בהן הורשעו אותם הנאשמים ונסיבות ביצוע העבירות באותן פרשות.

6. סוף דבר, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

- (א) 15 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.
- (ב) פסילה על תנאי של 11 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר לא לבצע עבירה של גניבת רכב.
- (ג) מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר לא לבצע עבירת רכוש מסוג עוון.
- (ד) מאסר על תנאי של 7 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר לא לבצע עבירת רכוש מסוג פשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשע"ה, 12 יולי 2015, בנוכחות הצדדים.